

Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Limanowej

Mity i stereotypy

Współcześnie istnieje wiele mitów i stereotypów „tłumaczących” stosowanie przemocy w rodzinie. Poniżej zestawiono niektóre z nich, warto się im przyjrzeć:

Maltretowane kobiety wyolbrzymiają problem.

Ślady pobicia, w tym siniaki, krwiaki, okaleczenia, złamania kości, zadrapania świadczą o co najmniej napaści z pobiciem.

Maltretowane kobiety prowokują pobicie.

Maltretowane kobiety to masochistki.

Nadużywanie alkoholu to główna przyczyna maltretowania.

Przemoc w rodzinie to sprawa prywatna, nikt nie powinien się wtrącać.

Przemoc, wykorzystywanie, bicie, krzywdzenie osób bliskich jest przestępstwem, tak samo groźnym i podlegającym karze jak przemoc wobec obcych osób. Bycie małżeństwem czy mieszkanie razem pod jednym dachem w wolnym związku nie daje nikomu prawa do stosowania przemocy, nie zwalnia z odpowiedzialności prawnej. Każdy ma prawo, a nawet obowiązek reagować na przestępstwo.

Przemoc zdarza się tylko w rodzinach z marginesu społecznego.

Przemoc domowa występuje we wszystkich grupach społecznych, niezależnie od poziomu wykształcenia lub statusu społecznego czy materialnego. Zdarza się, że wyżej wykształceni sprawcy stosują często bardziej wyrafinowane formy przemocy.

Przemoc jest wtedy, gdy są widoczne ślady na ciele ofiar.

Nie tylko siniaki, złamania czy oparzenia świadczą o przemocy. Przemoc ma „wiele twarzy”. To także poniżanie, obelgi, zmuszanie do określonych zachowań, groźenie, zastraszanie.

Jeśli ktoś jest bity to znaczy, że sobie na to zasłużył.

Nikt nie zasługuje na bicie, krzywdzenie, maltretowanie, niezależnie od tego co zrobił lub powiedział. Nie wolno poniżać, bić innych, ani się nad nimi znęcać. Nikt nie ma takiego prawa.

Policja nie powinna interweniować w sprawach rodzinnych.

Przemoc domowa to przestępstwo ścigane przez prawo, a nie sprawa rodzinna. Policja jest powołana do ochrony bezpieczeństwa osób, zapobiegania popełniania przestępstw i ścigania sprawców, niezależnie od tego czy osoba dotknięta przemocą należy do rodziny sprawcy czy nie.

Ofiary przemocy w rodzinie akceptują przemoc.

Ofiary przemocy domowej nie chcą być źle traktowane przez swoich bliskich. Starają się bronić siebie i innych zagrożonych przemocą członków rodziny. Chcą przerwać przemoc, ale pozostając w osamotnieniu, często nie potrafią tego uczynić. Będąc w opresji działają często nieracjonalnie, co prowadzi do nasilenia przemocy.

To był jednorazowy incydent, który nigdy się nie powtórzy.

Przemoc domowa niemal nigdy nie jest wyjątkowym, pojedynczym wydarzeniem. Przemoc ma tendencję do powtarzania się. Nie zatrzymana eskaluje i przybiera na sile. Nie wolno czekać i myśleć, że sama się skończy. Przemoc nigdy sama nie mija - trzeba stanowczo powiedzieć NIE i podjąć konsekwentne działania.

Gdyby ofiara naprawdę cierpiała, odeszłaby od sprawcy.

Nikt nie lubi być poniżanym i bitym. Osoby doznające przemocy znajdują się w bardzo trudnej sytuacji wypełnionej bólem, cierpieniem, strachem, bezsilnością i poczuciem osamotnienia. Tkwienie w związku maltretującym wynika między innymi z wyznawania tradycyjnych wartości t. j. miłość, trwałość małżeństwa. Ponadto, z mylnego przeświadczenia, że sprawca jest dobry dla dzieci, gdyż ich nie bije. Przekonania o zależności ekonomicznej od sprawcy i niemożności samodzielnego funkcjonowania, wiary w obietnice sprawcy, że się zmieni. Często, również nieracjonalnego obwiniania się za przemoc, czy też brak wiedzy na temat miejsca, gdzie osoba dotknięta przemocą może znaleźć bezpieczne schronienie i specjalistyczną pomoc.

Przyczyną przemocy w rodzinie jest alkohol.

Nawet uzależnienie od alkoholu nie zwalnia od odpowiedzialności za działania dokonywane pod jego wpływem. Alkohol może nasilać przemoc i ułatwia jej stosowanie. Stanem nietrzeźwości sprawcy próbują usprawiedliwić fakt znęcania się nad członkami rodziny.

Osoby dopuszczające się przemocy muszą być chore psychicznie.

Przemoc jest dążeniem do przejęcia pełnej władzy i kontroli nad innymi osobami. Nie ma żadnych danych wskazujących na istnienie bezpośredniego związku pomiędzy przemocą, a chorobą psychiczną.

Nie ujawnia się tajemnic rodzinnych.

Przemoc jest poważnym problemem, który niszczy nie tylko osobę, która jej doświadcza, ale również innych członków rodziny narażonych na udział w aktach przemocy. Nie można ukrywać przemocy i pozostawać biernym. Takie zachowanie na pewno nie uzdrowi rodziny. Należy chronić przed przemocą siebie i swoich bliskich. Ujawnienie problemu i zwrócenie się po specjalistyczną pomoc nie ma nic wspólnego z ujawnianiem tajemnic rodzinnych. Przemoc domowa nie może być sekretem rodziny. Nie ma innej drogi do wyjścia z przemocy niż ujawnienie jej i przeciwdziałanie.

Nie można zmienić swego przeznaczenia.

Przemoc w rodzinie nie jest nikomu przeznaczona.

na. Żaden Stwórca nie przeznaczyłby nikomu tak okrutnego losu. Doznawanie przemocy przez lata nie oznacza, że tak musi być już zawsze oraz, że trzeba się z tym pogodzić. Wręcz przeciwnie, przemocy należy się przeciwstawić. Nigdy nie jest za późno, aby przerwać milczenie i zwrócić się po pomoc.